

СЕКЦІЯ 1. СТАЛИЙ РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ

УДК: 338.24

ЦИФРОВІЗАЦІЯ – СУЧАСНИЙ ВЕКТОР РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

УЛЯНА САВКІВ¹, ГАЛИНА СИДОР², АНДРІЙ ТИМКІВ²

¹ Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, Україна

² Навчально-реабілітаційний заклад вищої освіти «Кам'янець-Подільський державний інститут, Україна

Сучасна епоха глобалізації характеризується безперервним та значним потоком інформаційних даних, що сприяють формуванню нових знань, ідей та інновацій. Цифровізація є вагомим фактором економічного зростання та сучасним трендом. Використання цифрових технологій у реальному секторі економіки – це запорука інноваційного розвитку як підприємства, так і держави.

Цифровізація стрімко проникає в усі сектори економіки України. Застосування цифрових технологій у фінансово-господарських процесах формує виклики, які пов'язані з опрацюванням великих баз даних, вибором і налаштуванням алгоритмів управління, оцінюванням ефективності системи. Процес інтеграції цифрових технологій потребує комплексного підходу щодо вибору технічних засобів та забезпечення взаємодії елементів у системі управління.

Мета цифровізаційних процесів у фінансово-економічній діяльності полягає у пристосуванні до реалій сьогодення та підвищення рівня конкурентоспроможності держави в інформаційному просторі. Цифровізація – це запорука результату, що відповідає потребам суспільства та забезпечує бізнес можливість отримати прибутки. Цифрова епоха формує нові тенденції щодо ведення бізнесу в Україні [1].

Цифровізація економічного середовища сприяла зміцненню конкурентних позицій вітчизняних підприємств шляхом підвищення продуктивності праці, прискорення автоматизації виробничих процесів та ефективності управління. Дотримання норм інформаційної безпеки дає змогу забезпечити підвищення якості всіх управлінських процесів.

Діджиталізація в українській економіці має позитивний соціальний ефект, адже спрямована на підвищення якості інфраструктури соціального забезпечення і соціальних послуг, організації прозорості та адресності соціальної допомоги.

До цифрових продуктів і послуг, які можна розглядати як інноваційні тренди сучасного соціально-економічного середовища, належать: BlockChain, Digital marketing, CRM&BPM, Grid-технології, Digital-Страхування, Prescription [1].

Цифровізація суспільного та економічного середовища забезпечує громадянам можливість отримувати швидкісний доступ до інформації, нові засоби для ведення бізнесу та самореалізації, навчання, робить життя комфортним та зручним, таким, що відповідає реаліям сучасності.

Цифровізуючи основні елементи діяльності, суб'єкти господарювання зменшують обсяги робіт, скорочують терміни їх виконання, підвищують ефективність фінансово-господарської діяльності та знижують витрати. Цифровізація економіки забезпечує суспільству надійне та оптимізоване цифрове середовище. Через цифровізації відбувається розвиток інновації у всіх галузях економіки. Покрокова реалізація цифровізації економіки забезпечить підвищення рівня продуктивності функціонування всієї економічної системи держави та додаткові конкурентні переваги у глобалізованому цифровому світі [2].

Проте, незважаючи на значні переваги, цифрові технології в економічному просторі України супроводжуються негативними аспектами цифрових реалій. Стрімкий розвиток цифровізації є фактором не лише можливостей, а й серйозних загроз для багатьох верств населення. Технологічні продукти поступають на світовий ринок швидше, ніж здатність суспільства застосувати їх у практичній діяльності. Нові технології можуть використовуватись для вчинення злочинів, фальсифікації інформації, експлуатації людей і втручання у приватне життя, оскільки досвідчені користувачі можуть ефективно застосувати їх для злочинної діяльності. Деякі заплановані вигоди від застосування цифрових технологій зводяться нанівець через нові, непередбачувані ризики, які виникають у результаті їхнього впровадження. Навички користувачів, як правило, можуть якісно покращуватись до певного віку, а згодом їхній рівень знижується, як і продуктивність їхньої праці. Зростає нерівність можливостей, що полягає у нерівномірному доступі до новітніх технологій і якісної освіти для бідного або старшого населення. Людський потенціал залежить від можливостей, зокрема від шансу отримати якісну освіту, вчасну професійну перекваліфікацію у цифровому середовищі. Цей процес спонукає суб'єктів економічних відносин до «технологічних перегонів» з метою утримання лідерських позицій на ринку. Витіснення людини з ринку праці в результаті цифровізації може мати системні наслідки. Сучасний ринок праці – це складна динамічна система, яка піддається впливу інформаційних технологій, що зумовлює зміни в соціально-трудовах відносинах.

Проблема полягає також у тому, що перехід відбувається надшвидкими темпами і в підсумку економічне зростання супроводжуватиметься шоками для деяких сфер економіки країни, якщо не створити вчасно технологічні, економічні та політичні передумови для нового підйому. Саме тому сучасний етап розвитку багатьох країн, зокрема України, пов'язаний із пошуком можливостей для переходу на нову модель економічного розвитку. Сьогодні важливо дослідити можливі потенційні ризики від використання цифрових технологій як з позиції постачальників, так і з позиції споживачів цифрових послуг.

Цифровізація формує нову та оптимізовану економічну систему. Коли країна стає інтенсивним учасником «цифрових» трансформацій, вона здатна залучити більше інвестиційного капіталу та має можливість бути інноваційним лідером. Впроваджуючи цифрові технології, Україна формує умови для переходу на вищий технологічний рівень розвитку. Цифрова економіка стає необхідністю та основою успішного майбутнього.

Список використаних джерел

1. Краус Н. М., Голобородько О. П., Краус К. М. Цифрова економіка: тренди та перспективи авангардного характеру розвитку. Ефективна економіка. 2018. № 1. URL :http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2018/8.pdf
2. Руденко М. В. Цифровізація економіки: нові можливості та перспективи. Економіка та держава. 2018. № 11. С. 61–65. URL :<https://doi.org/10.32702/2306-6806.2018.11.61>
3. Сидор Г. В. Банківські інновації. Актуальні проблеми соціально-економічних систем в умовах трансформаційної економіки : зб. наук. статей за матер. VI Всеукр. наук.-практ. конф., (м. Дніпро, 16–17 квіт. 2020 р.) : у 2-х ч. Дніпро : НМетАУ, 2020. Ч. 2. С. 154–157. URL :<https://nmetau.edu.ua/ua/mdiv/i2015/p3514>

UDC 005.70

SMART VS TRADITIONAL BUILDING IN CONDITIONS OF GLOBAL CRISIS

ALLA POLYANSKA¹ DARIUSH CICHON² OLEG MYKYTUK¹

1 Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas, Ukraine

2 AGH University of Science and Technology, Poland

Today we have the consequences of global crises: global warming due to CO₂ emissions, energy shortages, natural disasters (Turkey), war (Ukraine). Global building space is projected to double by 2060, and only 3% of investment in new construction is green and efficient, leading to high emissions for decades. The rate of renovation of existing buildings is barely 1%, less than a third of the pace needed to meet the Paris climate goals. Reducing carbon emissions in buildings will be critical to achieving the Paris climate goal and achieving net zero emissions by 2050. Buildings account for 39% of global greenhouse gas emissions, including 28% in operational emissions and 11% in building materials and structures.

There are four key trends contributing to construction with zero carbon emissions [1]: decarbonization, electrification, energy efficiency, digitalization. These trends work together to reduce carbon emissions and the overall cost of building operations and supporting infrastructure. Buildings can achieve zero carbon (or zero carbon ready) by eliminating the use of fossil fuels for heating, using on-site and/or off-site renewable energy, reducing the use of refrigerants with high global warming potential, and using low-carbon, reused or recycled materials in construction.

Global warming itself will lead to increased demand for electricity as previously temperate regions require air conditioning to minimize heat stress. Unseasonably cold weather can also increase electricity demand in warmer regions. In some cases, this will lead to higher costs for building owners due to the lower (often subsidized) cost of fossil energy and increased investment in electricity infrastructure for expanded generation, transmission, distribution, and management of increasingly intermittent renewable energy supplies.